

OPONENTURA DIPLOMOVÉ PRÁCE: ZÁKLADNÍ ŠKOLA ZA VODOU

Autorka: Adéla Filounová, Oponent: Jakub F. Novák

Studentka Adéla Filounová navrhla novostavbu základní školy pro první stupeň. Zvolený stavební program složila autorka do kompaktní stavby, kterou se pokusila vytvořit nábřeží a zároveň vpustit dnes zatrubněného potoka, vytváří veřejnou stavbu na městské ose, monumentalizuje ji klasickými prvky jako je sloupořadí, dovedně kombinuje veřejný a školní provoz tělocvičny. Návrh je vyvážený, ale to je také jeho největší slabina, absence zřetelných priorit jej zploštuje. Výsledek jako celek je rozpačitý, škola mj. kvůli monumentalitě nevyznívá nijak zvlášť dětsky přívětivě na to, že se jedná o stresující setkání s mocnou institucí, která dětem ovládne životy, a že mluvíme o prvním stupni. Přes množství odvedené práce působí výsledná architektura unaveně. Návrh má řadu slepých míst, je chvílemi tak schematický, jakoby architekturu měl dovymyslet někdo jiný v dalších projekčních stupních. Domu proto dle mne chybí ještě pár pokusů o radikální formální i provozní úpravy, aby mohl vykvést skutečně tam, kam mířil a dostal ze svého potenciálu maximum. Předložený návrh je skvělým konzultačním podkladem pro další práci, profesně hned vidím před sebou řadu podnětů, situací a nápadů, které by mne bavilo rozpracovat a dotáhnout, podílet se na nich. Ale jako hotová diplomová práce v portfoliu autorky škola Za Vodou mezi jinými projekty nejspíš nezazáří.

Odůvodnění (netřeba číst): Adéla Filounová deklaruje ve vztahu k vzniklým pěti třídám emoci stromového úkrytu, což je sice originální vstup, ale nedaří se jí s ním dostat dále než umístěním tříd do patra. Postrádám v návrhu jednu speciální učebnu navíc, která by umožnila větší flexibilitu, takhle to vypadá, že děti stráví pět let v jediné třídě. Zázemí pro pět tříd ve zbytku domu působí jako nevyváženě rozsáhlé, příliš luxusu pro pedagogický personál a servis na úkor dětí, vnitřní společenské prostory pro děti jsou proti tomu omezeny na schodiště, nemyslím, že to malé chill out klubovny kompenzují. Oceňuji samostatnou družinu, ale nabízí se pochybnost, zda nešla zkombinovat s nějakou třídou a získat tím další cennější prostory. Přes řadu podnětných nápadů se projekt zdá vysílen potřebami nějak logicky seskládat předsevzatý stavební program a vybalancovat jej se základními potřebami přístupu k fasádám a vnitřními komunikacemi. Přesto hned hlavní vstup zůstane nerozumně zkřížen s přístupem do jídelny, která paradoxně zabírá nejexponovanější část parteru v nároží a vytíží se jen v poledne. Urbanisticky pro mne dům nijak hmatatelně nereaguje na osadu Budánka, jeho architektura je schematická, osazení nemá příliš kontextuální ambice, kontext v návrhu není artikulován, nelze příliš posoudit, nově vzniklé veřejné prostranství s nábřežím je nejspíše značným přeceněním potenciálu městského potoka, ale opět není vůbec architektonizováno, autorka jakoby si v návrhu vždy vytvořila podnětný potenciál, ale pak jej opouští a jde řešit další problémy. Příkladem je vertikální komunikace školy nebo třeba lávka přes potok jako nástup do školy – skvělý prvek s obřím potenciálem, ale v návrhu je to rovina s primitivním zábradlím vtěsnaná mezi sloupy, nutně problematický prostor pod lávkou navazující na sestupující nábřeží není nijak domyšlen, to co mohlo být landmarkem školy, existenciálním prožitkem školní docházky do školy Za Vodou, je prostě jen utilitárním přechodem přes příkop. Podobně nejen nové nároží redukuje architekturu na typografii školního názvu, což je trochu paradox, pokud tím chci vítat negramotné prvňáčky....

Přes všechnu výše uvedenou kritiku je autorka na základě své práce zralá na absolvování studia.

Přeji paní Filounové aby byla ve své kariéře po škole odvažnější, méně se obávala radikality za cenu chyby a nesouhlasu, aby v architektuře sledovala priority a neklesala autorsky pod vahou legislativních požadavků.

Navrhuji hodnocení B.